

[Socialministeren.]

den ærede Ordfører Hr. Pitzner meget mere revolutionær og faretruende ud, da han for sin Fantasi søgte at udmale sig de rent ud forfærdende Tilstande, som vilde opstaa, hvis vi gennemførte dette Lovforslag. Det ærede Medlem brugte i øvrigt i denne Forbindelse saa voldsomme Udtryk, at man slet ikke kunde genkende denne godlidende Kollega og Menneskeven, men skulde tro, at det drejede sig om et Engagement i Retning af pr. Timebetaling — ikke for Lærlingeløn, men for ordinær Timebetaling — at ophidse Haandværkerstanden mod Lovforslaget og de højtærede Herrer Lærlinge, som det ærede Medlem udtrykte sig.

Men selv om jeg altsaa vil lade som intet, det vil sige ganske rolig tage de fremsatte Argumenter op til Imødegaelse, vil jeg paa den anden Side anmode om at maatte nøjes med at trække paa Skuldrene ad de rent agitatoriske Udtalelser, Ubehageligheder, Overdrivelser og Urimeligheder, der stadig ledsagede Tilsagnene om den saglige Behandling. Nogen længere Imødegaelse af Detailler finder jeg heller ingen Grund til. (Pitzner: Tak!). Ja, det var ellers noget, det ærede Medlem trængte til, da han ikke havde sat sig ind i det, men jeg finder ingen Grund til det. Jeg skal nøjes med at knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der syntes at have saglig Forbindelse med Lovforslaget.

Forinden jeg gaar over hertil, maa jeg dog bebrejde det ærede Medlem Hr. Rager, at han oprullede hele Baggrunden for denne Lovgivning. Han gav en saa udmærket objektiv og interessant Redegørelse for det virkelige Formaal med en Beskyttelseslovgivning og dennes tilsyneladende generende Bestemmelser, altsaa in casu generende overfor de hensynsløse og ligegyldige Læremestre, at han ganske tog Brødet ud af Munden paa undertegnede, hvem det efter denne det ærede Medlem Hr. Ragers Tale ikke vil kunne lykkes paa ny at gøre det ærede Medlem Hr. Pitzner og det ærede Medlem Hr. Hendriksen, end sige det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, flove, fordi de saa knagende ensidigt tog paa hele dette Problem. Overhovedet er jeg privat lidt muggen, officielt i yderste Grad taknemmelig overfor det ærede Medlem Hr. Rager, fordi denne Gang paa Gang — jeg behøver blot at nævne Gartnerfaget, Redegørelsen for det berettigede i at sikre Lærlingene Lønning, altsaa § 5, og det ærede Medlem Hr. Pitzners ejendommelige Jonglering med de prøvevillige Lærlinge — imødegik Oppositionens Ordførers Tilrette-

lægninger paa en saadan Maade, at det vilde være ganske urimeligt, om jeg vilde gentage ham end sige søge at forbedre det.

Endnu skal jeg blot i Sandhedens Interesse indrømme to Ting, dels at Begrundelsen i Bemærkningerne om Medtagelsen af Gartnerfaget, altsaa Gartnerforeningens Stilling, kan misforstaas, og at det ogsaa er en uheldig Udtalelse, naar jeg har sagt, at jeg forud havde forhandlet til alle Sider; det vilde ogsaa være temmelig haabløst. Jeg har ganske vist forhandlet til mange Sider, ogsaa med baade Læremestre og Lærlinge, men ikke med nogen af de paagældende Organisationer, heller ikke med Gartnerforbundet, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt antydede, og jeg har undladt dette, dels fordi saadanne Forhandlinger i saa rigt Maal er ført tidligere, saa jeg egentlig maatte betragte det som Tidsspilde for begge Parter at genoptage dem, dels fordi jeg vist ikke i den Art af Sager har den Respekt for Organisationernes paa Forhaand kendte Udtalelser, som jeg sikkert burde have, men foretrak private Forhandlinger med paalidelige Enkeltmænd, der kun er bundet af deres egen private og ærlige Overbevisning. Og saa er der ogsaa det, at de forskellige Organisationer kan jo altid protestere. Det er den Art Beskæftigelse, som disse Organisationer altid er meget hurtige i Vendingen med. Det er selvfølgelig kedeligt, hvis jeg af den Grund ikke paa Forhaand har nydt godt af de ærede Medlemmer Hr. Pitzner og Hr. Carlsen-Skiødt i forskellige Egenskaber, men jeg har formodentlig tænkt, at denne Nydelse kunde jeg tidsnok faa.

Jeg skal saa vende mig til de ærede Ordførere, først til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Schrøder.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til § 2 — det ærede Medlem var jo betænkelig ved de mange Undtagelser, der efter hans Mening var indført i § 2, Punkt 1—3 —, hviler de i denne Paragraf nævnte Undtagelser paa den Betænkning, der blev afgivet af det af Socialministeriet i 1924 nedsatte Udvalg, der havde til Opgave at fremkomme med Indstilling angaaende Lærlingelovens Anvendelse paa Handelen. Af Bemærkningerne i det Lovforslag, der blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1924—25, vil det ses, at Udvalget afholdt Møder saavel med Repræsentanter for Hovedorganisationerne for Principaler som for Hovedorganisationerne for Funktionærer indenfor Handelsstanden. Efter den nugældende Lær-